

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boghean Ivan împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Rucan Valentin cu privire la încasarea din bugetul de stat a cheltuielilor suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul incident declarat de Boghean Ivan, admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2019, Boghean Ivan a depus cerere de chemare de chemare în judecată împotriva Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliția a mun. Chișinău, Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 iunie 2018 Boghean Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime 6 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție la 02 iulie 2018 Boghean Ivan a depus contestație, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 martie 2019 a fost admisă contestația, anulată decizia agentului constatator și încetat procesul contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției.

A menționat că în cadrul procesului contravențional a suportat cheltuieli de

asistență juridică în cuantum de 4 000 lei, fiind reprezentat în proces de către avocatul ales Ermurachi Cristina, iar în prezentul proces a suportat cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 3 000 lei.

A solicitat încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Boghean Ivan cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale și cheltuielile de asistență juridică suportate în prezentul litigiu.

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea a fost admisă și a fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Boghean Ivan suma de 4 000 lei cu titlu de asistență juridică suportate în cauza contravențională și 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză.

Pentru a admite acțiunea prima instanță a reținut în hotărârea sa că intentarea procesului contravențional în privința lui Boghean Ivan, sunt acțiuni care în interpretarea CtEDO în materie penală, îi oferă reclamantului dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului suportat în rezultatul acestora.

Prin decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul incident declarat de Boghean Ivan, admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel instanța de apel a reținut că temeiurile ce determină răspunderea statului în conformitate cu Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, sunt exhaustiv indicate la art. 3 al acesteia în coroborare cu art. 6 al Legii, temeiuri ce nu se întrunesc în speță, pretențiile reclamantului Boghean Ivan sunt nefondate integral și incorect au fost admise de către instanța de fond.

Cu referire la temeiul juridic de adresare în instanță cu prezenta acțiune, art. 6 lit. b) din Legea menționată, potrivit căruia, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, instanța de apel a concluzionat că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 martie 2019, prin care a fost admisă contestația, anulată decizia agentului constatator și încetat procesul-verbal cu privire la contravenție pe motivul lipsei faptului contravenției, nu constituie temei pentru scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Reieșind din faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Boghean Ivan, a fost declarat nul de către instanța de judecată, care a anulat și decizia agentului constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale, pe motivul lipsei faptului contravenției și că agentul constatator nu a putu prezenta probe care să confirme că contravenientul Boghean Ivan ar fi comis contravenția imputată acestuia, iar repararea prejudiciilor poate fi realizată doar dacă amenda contravențională a fost aplicată de instanța de judecată, este cert că acțiunile agentului constatator în speță, nu fac parte din sfera de aplicare a acțiunilor ilicite comise în cadrul procesului contravențional prevăzute de Legea indicată.

La 08 aprilie 2021, Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina, a contestat cu recurs decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea ei integrală cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat faptul că la emiterea deciziei instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 28 mai 2021, Inspectoratul General al Poliției a depus o referință la recursul declarat de către Boghean Ivan, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 ianuarie 2021, expediată părților la 29 și 30 martie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la 08 aprilie 2021, împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul

evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Filip Eugeniu, reprezentat de avocatul Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Boghean Ivan, reprezentat de avocatul Ermurachi Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru